

ELŐFIZETÉS.

Helyben és vidéken
 Egy évre — — 84 kor.
 Fél évre — — 48 kor.
 Egy negyed évre 21 kor.
 Egy hónap — — 7 kor.

Nyitási költségek
 megállapodás szerint.

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI NAPILAP.

SZERKESZTŐSÉG:

Aradi és annak egyenlő
 városok palotájában.
 TELEFON-SZÁM: 31.
 KLADOHIVATAL:
 Aradi Nyomda és Védő-
 Társaság.
 Bonyol. Szerkeszt. 31. sz.
 TELEFON-SZÁM: 31.

Arad, 1918.

Főszerkesztő
Staubert József.

Kedd, december 17.

Olcsóbb árakat! . . .

A háború legforróbb idejében, midőn horribilis összegeket kértek tőlünk apró árucikkért, mindig azzal vigasztaltuk magunkat: — Majd másképp lesz a háború után!

A háború végé van, — legalább szeretjük ezt hinni, — az árak azonban még mindig csimborasszó magasságokban járják károsító tancukat.

Egy bizonyos fokig bűne ez az ugynevezett aradi árvizsgáló bizottságnak, melyről tudjuk, hogy van, de munkálkodásának nyomaira sehő se bukkanunk.

A végtelenségig még sem lehet így. Más városok Árvizsgáló Bizottságai már serényen hozzáálltak, hogy a különböző árucikkek árát lecsökkentik, vagy legalább, hogy az árak további emelkedését megakadályozzák. Ezt a törekvést általános rokonszenv fogadta, de természetesen senki sem kívánja, hogy az egészséges törekvés egyes osztályok és foglalkozási ágak tetemes megkárosodásával járjon.

A szegedi árvizsgáló bizottság a napokban 50 százalékos árleszállítást rendelt el. Bár mennyire szociális izü ez az intézkedés: máror-holnapra való megvalósítása súlyosan érintheti a kereskedőosztályt, legalább is az osztálynak azt a részét, amely friss árúját a mai horribilis árakon szerezte be. Sokkal inkább hívei vagyunk annak a módnak, ahogyan ebben a dologban a budapesti Árvizsgáló Bizottság jár el. A budapesti bizottság szakemberei komoly előtanulmányozás után megállapították az egyes iparcikkek fokozatosan csökkenő listáját s ezzel termelőnek, kereskedőnek és fogyasztónak egyaránt megadták a beosztás és előre való gondoskodás lehetőségét. Mert ha a kereskedő tudja, hogy egy bizonyos időponttól kezdve ez vagy az az árucikk ára ennyit vagy annyit koronával száll lejjebb, csak olyan cikket fog beszerezni, melyeket a megjelölt árért eladhat károsodás nélkül. Az egyes árucikkek között természetesen lényeges az árleszállítási differencia. Mig Budapesten a kolbászárúkat december 15-től kezdve két koronával szállítják le, a textil-, kötött és szövött árak husz-huszonöt százalékkal.

Kívánatos, hogy az árleszállítás Aradon is hasonló módon történjen. Successzív, fokozatosan csökkenő árakkal. Ez azonban csak úgy lesz elérhető, ha az illetékes faktorok az árleszállítást a — termelőknél kezdik. Amíg egy tojásért 1 korona 30 fillért el mernek kérni, nehéző dolog a ruhaárak csökkentését forszírozni. A termelők assoróját kell letörni, aztán a nagy kereskedők körmére kell nézni. Csak csak után lehet arra törekedni, hogy a kiskereskedőknek eddig luttatott túl nagy hasznót le szállítsák.

Gazdasági viszonyaink fokozatos rosszabbodására vezet, ha az árvizsgáló bizottságok a komoly munkát mennél hamarabb el nem kezdik. Legyen ez a munka humánus, de igazságos. Gazdasági állapotunk képe olyan hogy csak kímélettel bír el, nagyobb megterhelést

már nem. S nem hisszük, hogy a józan kereskedő osztály be nélátná: mennyire szükség van a horribilis árak csökkentésére. A kereskedelem csódjéhez vezetne, sőt a kereskedő osztály teljes népszerűtlenségéhez, ha ideje korán gátat nem vetnek ennek a természetellenes árlicitációnak. A fogyasztó közönségnek ép olyan érdeke a normális árak visszaállítása, mint a tisztességes kereskedelemnek s ezért az áldozatoktól sem szabad visszariadni.

A fogyasztó közönség azonban a háború folyamán már eleget áldozott, illő, hogy most ez áldozatból vegye ki részét a kereskedő vi-

lág is, a termelő is. A normális rendet csak úgy lehet visszaállítani, ha az egyenlő tehermegosztás elve itt is érvényesül. Áll ez természetesen a gyáriparosokra is. Az Országos Árvizsgáló Bizottság terjessze ki figyelmét a különböző gyárakra, hogy már a kereskedők kezébe jelentékeny árcsökkenéssel kerüljön az áru.

Miután pedig itt Aradon a helyi, alvó Árvizsgáló Bizottságra nem nagyon számíthatunk, szép, üdvös és stílusos volna, ha az árleszállítási mozgalom maguktól az érdekelt kereskedőktől indulna ki.

A románok nem léphetik át a Marost.

(Vix alezredes utasítása a román hadsereg főparancsnokához.)

Kolozsvárról jelentik: Az erdélyi főkormánybizottságtól azokra a riasztó hírekre vonatkozólag, amelyek a székely mozgólódásokról elterjedtek, ma reggel a következő felvilágosítást kaptuk:

Tényleg vannak székely katonák Kolozsváron, kivétel nélkül az öt legfiatalabb korosztályból valók. Szigorú fegyelmet tartanak és semmiféle összeütközésük nem volt a román gárdistákkal. Ma éjjel 3 órakor a nagyzebeni román kormányzótanács közbiztonsági osztálya elnökének, Pop C. Istvánnak politkai titkára telefonon felhívta Vincze Sándor, a kolozsvári Nemzeti Tanács alelnökét és bejelentette, hogy román királyi reguláris csapatok utasítást kaptak a demarkációs vonal át lépésére, magyarországi és erdélyi városok megszállására. Felkérte ennél fogva dr. Vincze Sándort, intézkedjék a magyar csapatok elvezényeléséről és a demarkációs vonal szabaddá tétele céljából. Bejelentette egyben, hogy a román csapatok az utasítást az entente hadsereg főparancsnokától kapták, ha tehát magyar csapatok hátráthatnák a román csapatok előnyomulását, azok fegyveres erővel fogják végrehajtani a parancsot.

Vincze kijelentette, hogy a fegyverszüneti szerződés értelmében a magyar csapatoknak nemcsak joguk, hanem kötelességük tartani a demarkációs vonalat, ennél fogva a magyar csapatok elvezényelése dolgában csak a magyar hadügyminiszterrel való előzetes tanácskozás után adhat választ. Kérte ennél fogva a román kormányzótanács közbiztonsági osztályát, hogy a tárgyalások megejtéséig legalább 24 óráig állítsa meg a román kormányzótanács a reguláris román csapatokat. Mikor is tisztázott a helyzet, az erdélyi kormánybizottság közlést fog tenni a román kormányzótanácsnak.

Ma reggel 9 órakor dr. Vincze Sándor, a Nemzeti tanács nevében érintkezésbe lépett Böhm Vilmos hadügyi államtitkárral, aki a következőket közölte vele:

— Vix alezredes Stielty Valtér magyar százados jelenlétében a következő utasítást adta

a hozzá beosztott román őrnagynak, aki a román hadsereg összekötő tisztje.

„A magyar kormány ama hivatalos jelentésére, hogy a románok át akarják lépni a demarkációs vonalat, a következő utasítást adom: Táviratozza meg a román hadsereg főparancsnokságának, hogy a Marost nem lépheti át. Berthelot tábornokkal még ma telefonon tárgyaljon. A magyar csapatok maradjanak a demarkációs vonalon.”

— Minthogy ezt Vix alezredes a magyar hadügyminiszter megbízottjának határozottan kijelentette, ennél fogva a keletmagyarországi főkormánybizottság nem adhat más utasítást, minthogy a magyar csapatok maradjanak a demarkációs vonalon. A kormánybizottság ama kérdésére, hogy román gárdisták jogosultak-e megszállásra vagy városok imperiumának átvételére, Vix alezredes azt közölte a magyar hadügyminiszterrel, hogy az ilyen gárdistáknak nincs joguk a megszállásra, sem az imperium átvételére, mert a közigazgatás a fegyverszüneti szerződés értelmében mindentűz a magyar kormány kezében marad. Ennél fogva a demarkációs vonal át lépésére sem a román királyi, sem más hadsereg nem léven jogosult, a magyar katonák a demarkációs vonalon maradjanak és védelmezni fogják a fiatal magyar köztársaságot, a népek önrendelkezési jogát, a mit Wilson hirdetett.

Időközben a román csapatok más oldalról más francia parancsnokság részéről azt az utasítást kapták, hogy ne lépjenek át a demarkációs vonalat, amire már az éjszaka megtették az előkészületeket.

Kolozsvárról jelentik: A nagyzebeni kormányzótanács hadügyi főnöke ma telefonon közölte a kolozsvári főkormánybizottsággal, hogy a demarkációs vonal át lépése tekintetében Vix alezredestől még semmi utasítást nem kapott, el fogja rendelni a demarkációs vonal át lépését. Dr. Kertész Jenő erre érintkezésbe lépett Nagyszebeniél s hivatkozva ag-

